

N.F.S. Grundtvig “Bispinde Fabritius”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.11, november 2017

Ændret i version 1.17 og 1.24, november 2024

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Ændret i version 1.17 og 1.24, november 2024

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1834 (SJ: 531)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 6

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Else Riisager, redigeret af dr.phil. Johnny Kondrup og Kirsten Vad

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2025

[[A:321] | PS:23

Bispinde Fabritius.

¹ Stille, stille! dæmpet klinge
Sangen ved den Trættes Seng;
Taaren her kun Trøsten bringe,
Alt som Dugg til slagne Eng!
Hvad er her at sørge over?
Hun er ikke død, hun sover!

² Stille, stille! ingen Klage
Ved den Frommes Hvile-Sted!
Talte ere hendes Dage
Kun hvor Nætter regnes med;

Hist, hvor Aar kan aldrig tælles,
Hun har Liv med Gud tilfælles!

3 |PS:24| Stille, stille! snart oplukkes
Øiet dobbelt klart og mildt,
Hvor ei grædes, hvor ei sukkes,
Hvor ei Kjærlighed er spildt,
|[A:322]| Hvor i Venskabs gyldne Sale
Sød og sand er Alles Tale.

4 Stille, stille! see hun smiler!
“Hun har stridt den gode Strid”!
Kun det Tunge sig udhviler
Til en bedre Sommer-Tid,
Frihed har det Lette vundet,
Fugle-Vei til Himlen fundet!

5 Stille, stille! naar vi lytte
Deropad, hvor Solen gaaer,
Det gienlyder i vor Hytte,
Som naar yndigst Lærken slaar:
Gienlyd af hvad hisset toner,
Hvor kun Kiærligheden throner!

6 Stille, stille! naar vi stræbe
For det Bedste uden Svig,
Smilet dør ei paa vor Læbe,
Men vor Søvn blier hendes liig;
|[A:323]| Vaagnende vi trindt os finde
Venner, som hun var Veninde!

7 Stille, stille! Gamle, Unge!
Godt i Stilhed gjorde hun,
Elsked ei med Mund og Tunge,
Men i Løn af Hiertens Grund,
Først hos Ham, som lader regne
Røbes det i Lysets Egne!

N. F. S. Grundtvig.
